

Petra Dobrovolny

www.dolphinkissis.ch

D'Märchen vum klengen Delfin Müntschi

Et wor eemol e klengen Delfin. Well hien méi eng spatz Mäilchen hat ewéi déi aner, gouf en vu séngen Elteren „Müntschi“ genannt. Müntschi heescht op Berndäitsch esou vill wéi „kléng Bees“. - Wann de Müntschi mat den Delfinkanner wollt spillen, hu sie geruff: „Op d’Säit matt Dir, mir wëllen nët vun dénger spatzer Mäilchen gestouss gin. Du gesäiss souwiesou aanescht aus wéi mir.“ Sie hun him hier Schwanzflossen zougedréint a si fort geschwomm. Dem kléngen Delfin sin Krokodilstréinen aus den Aen gerullt, esou décker, datt d’Mier nach méi salzeg gin ass. Séng Mamm huet hien tèschent hier Flossen geholl a getréischt: „Sief nët traureg mäi kléngen Müntschi. Du bass e ganz besonnéschen Delfin. Mir sin enges Daags bestëmmt ganz stolz op

dech.“ Mee de kléngen Delfin huet ganz queesch séng Mäilchen verzunn, esou datt se nach méi spatz gouf an huet gesot: „Wat hun ech dervun, datt ech ee ganz besonnéschen Delfin sin, wann déi aner net wëllen mat mer spillen?“

Séng Schwëster, déi et heiansdo färdeg bruecht huet de Müntschi opzemonteren, sot: „Komm hei klénge Brudder, mir schwammen bei de Grousspapp! Hien huet bestëmmt e puer Neiegkeeten fir ons“. De kléngen Delfin hat säi Grousspapp ganz schrecklech gären. Matt sénger roueger a kloerer Stëmm hat hien ëmmer e Root op Laager. An obwuel hien schon esou al war, huet hien gären deen een oder aneren Spaass mat gemaach. All Dag huet hien d’Noriichten aus der neier Delphinwell gelauschert.

Awer haut war de Grousspapp guer net gutt opgeluecht. „Nondikass! Dat geet dach net mei op eng Delfinhaut“, huet hien kreesch gedoen a séng gro Floss um Réck huet geziddert vu Roserei. „Grousspapp, wat ass da lass?“, hun d’Delfinkanner ganz erféiert wéi aus enger Mailchen gefrot. Esou haten sie hien nach nët erliewt. Fir sech ze berouegen huet de Grousspapp emol fir d’éischt e Saatz an d’Loft gemaach. “Esou vill schlecht Neiegkeeten op eng Kéier“, huet hien gesot. „Et sin schon nees Delfiner gestrand, et sin der schon erëm esou vill am Netz gefaangen gin! An elo och nach dat hei! Méi ewéi 10000 Stéck dürfen am Numm vun der Wëssenschaft, wéi d’Mënschen soen, gejeet gin!“ D’Delfinkanner goufen op ee coups ganz bleech a woren richteg entsaat.

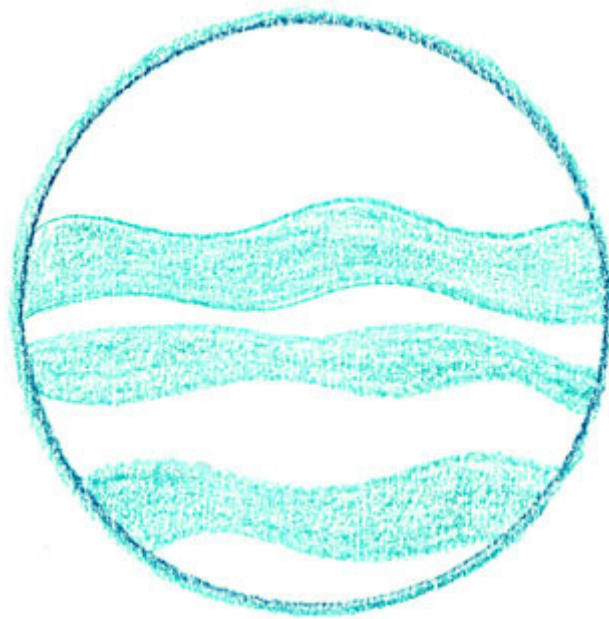
„Dir léif Kanner, är Mamm ass bestëmmt béis mat mir, well ech iech keng Mäerchesgeschichten erzielen.“ „Mee Grousspapp“, huet de Müntschi geruff: „Ons deet et jo och wéi, wann d’Mënschen d’Mier futti maachen! Mir gleewen nët méi un Mäercher!“ Dun wor deen alen Delfin paff an huet matt enger Stëmm déi ëmmer méi roueg a kloer gouf gesot: „Wëllt Dir mer hëllef de Root vun eisen 12 Eelsten fir eng Versammlung zesummen ze ruffen? Mir müssen eppes ënnerhuelen!“ „Jo, jo, Grousspapp, mir hellefen gären!“ A schon sin d’Kanner nach méi héich an d’Loft gesprong fir kënne matzemaan. Sie sin fir d’éischt bei d’Tatta Philadelphia gang. Sie ass déi eelst vun den Delfinfraaen. A sie an och déi aaner Memberen vum Root woren direkt bereet matzeschwammen.

„Wann Der färdeg sitt, zielen ech op drei“ huet d'Philadelphia gesoot an ronderëm sech gekuckt. Sechs vun den eelsten Delfinmänner an sechs vun den eelsten Delfinfraen hu sech am Krees versammelt. Sie hun sech mat de Flossen ugehaalen a sin zesummen an d'Loft gesprong. Vun uewen gesäit d'Welt aanescht aus, et huet een e vill besseren Iwwerbléck. A mat énger frëscher Lëftchen am Kapp kann een besser nodenken. Zesummen kann een vill méi héich sprangen. Nees zréck an der Déift vum Mier, hun Delfiner an hierem Krees e „Gackelchen voller Gedanken“ erfond fir et färdeg auszebréiden.

An där Zäit sin déi aner Delfinen mam Müntschi enk beieneen ëm de Root vun den 12 Eelste geschwomm an hun hinnen frëscht Mierwaasser zougepiddeelt. Et wor kéngem fir ze schnëssen oder ze sängen. Elo ass et ëm Liewen an Dout gaang. Den drëtten Daag hun déi Eelst hiere Krees opgemaach, fir jiddferen iwwer dat Neitst ze informéieren. Mee dës Keier wossten och déi al Delfinen kee Root. De Grousspapp huet zesummegefaasst: „Mir gesin, datt d'Härz vun vill ze ville Mënschen zougespaart ass. Mat deem zougespaartenen Härz héieren sie ons Lidder iwwer d'Léift an de Fridden nët méi! Sie sin giereg a wëllen Krich. Sie bréngen sech selwer ëm an eis matt. Wat solle mer nëmme maachen? Ze wéineg Mënschen héieren eis, an d'Zäit leeft eis fort.“

Et ass ganz roueg ënnert den Delfinen gin. Op eng Kéier huet d'Philadelphia sech der Längt no operiicht an huet decidéiert gesot: „Et gët nach jhust een Auswee!“ Vun elauter Staunen sin vun iwwerall Loftbloosen eropkomm! „Ech léen mech op eng Sandbänk a fänken un ze meditieren. Wa mir dann d'Göttin erschénge, froen ech sie ëm Hëllef. Ech froen se, wat mer mussen ënnerhuelen fir nees un d'Mënschen erun ze kommen!“

D'Delphinen hun sech erstaunt mat hiere Flossen zougepiddeelt. „Et besteet nach Hoffnung, et besteet nach Hoffnung! Fir d'Mënschen a fir eis!“ De Grousspapp huet ëm Rou gebied. „Léift Philadelphia, Du méchs eis courage! Mir soen der merci a wënschen der matt eise Lidder eng gutt Rees.“ Mat héige Sätz an d'Loft hun d'Delphinen him awuer gesoot.

Déi nächst 3 laang Nuechten an Deeg sin den Delfinen ewéi eng Eiwegkeet viirkomm. An där Zäit hat d'Philadelphia wäit ewech eng Sanbänk fond an huet ugefaang mat bieden.

No laanger Zäit wéi hatt erëm heem koom, gouf et matt engem opgereegten Geschnadders vum Müntschi a sénger Schwëster ugekënnegt. Esou, datt d'Mier vun elauter Loftspréng vun den Delfinen ugefaang huet ze scheimen. Sie woren all gespaant op d'Norichten. Wéi ëmmer huet de Grousspapp sech Rou verschafft an d'Philadelphia konnt ufänken mat erzielen. „Dir Léif! D'Göttin huet eis d'Gebiet erhéiert a geäntwert.“ An der Versammlung ass en Zidderen duerch d'Flossen op all Réck gaang. Sie hun alleguer den Otem ugehal. „D'Göttin huet gesot: Wann et Nuecht gött an d'Mënsche schlofen, erschéngt dir hinnen am Dram. Dir musst se këssen, dann gin hir Härzer erëm op! Ech schénken Iech d'Gnod fir Iech an d'Dreem vun de Mënschen eran ze dreemen. Ee vun Iech muss ufänken, da kréien déi aaner och de courage.“

D'Delfinen hu sech gewonnenert a sech bekuckt: „Wat, d'Mënschen am Draam këssen? An ee vun eis soll ufänken? Mee wien dann? Mee wien?“

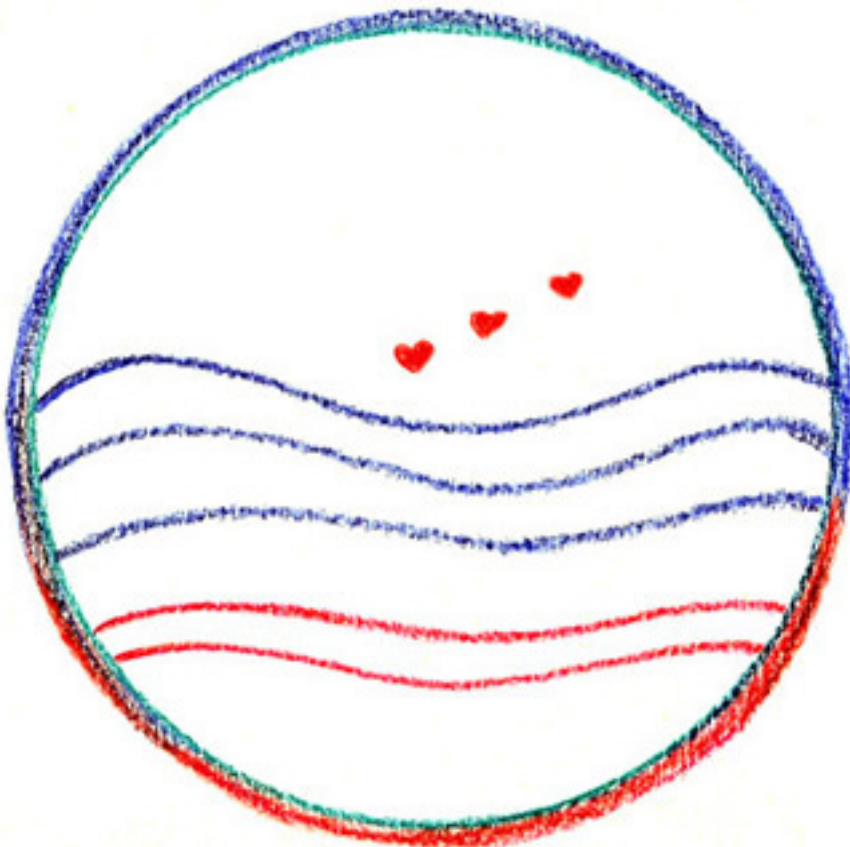
„Ma ech!“ huet op eemol eng Stëmmche geruff. Alleguer hu se sech ëmgedréint fir ze kucken wou dat hier kéim! „Duuuu Müntschi?“ „Jo, ech! Huet de kléngen Delfin nach eng Kéier gesot an d’Kopplabunz mëtten an der Versammlung gemaach!

„Ech hun déi am meeschte spatz Mäilchen a kann am beschte këssen. Ech maan iech de Wee fräi an Härzer vun de Mënschen.“ Matt Tréinen huet d’Mamm hiere Jong ömarmelt a sot:

„Ech hu jo schon ëmmer gewosst, datt s’du e ganz besonnëschen Delfin bass.“

„Jooo“, huet déi ganz Versammlung begeeschtert geruff, „maach du den Ufank, Müntschi! Maach Du en! Mir kommen hannendrun! Mir kommen hannendrun!“

Vun do un gin d’Mënschen am Draam vun den Delphinen gekësst. An nach haut soll et Mënsche gin, déi bal nët kënnen drop waarden, fir vun engem Delfin gekësst ze gin! Wann Der Gléck hutt, gitt Der vum Müntschi gekësst. Séng Kussen sin besonnësch duuss.

Text und Illustration:

Petra Dobrovlny-Mühlenbach, CH-Bern

www.dolphinkissis.ch

Übersetzung vom Deutschen ins Luxemburgische:

Ginette Rüdy-Kesch, Präsidentin Lëtzebuenger Club „Roude Léiw“, Schweiz

www.letzebuengerclub.ch

und

Ginette Griesbach-Frosio, Präsidentin der luxemburgisch-österreichischen

Gesellschaft in Wien www.loegwien.at

Verlag gesucht:

Dieses Märchen könnte als Bilderbuch mit Audio-CD – Text auf luxemburgisch, deutsch, französisch und englisch - gesprochen und vertont von dolphinkissis healing sounds - erscheinen.

Bitte melden bei Petra Dobrovlny www.dolphinkissis.ch

Merci!